

PREFAȚĂ

Demersul antropologic de față își propune o excursie meticuloasă prin câteva obiective majore ale spațiilor limbajului sacru, filosofiei, matematicii, numerologiei iar în urma ei impresiile sunt motivante pentru cititor.

Sensul măsurării sacrului, al organizării Lumii, al definițiilor marginilor și centrelor, paradigmele universurilor diferite de cele pe care le cunoaștem sunt câteva dintre provocările aduse de cei doi autori, Adriana Claudia Cîteia, o veterană a unor astfel de expediții cognitive, și Vasile Cacioianu.

Din textele vechi ale antichității grecești și iudaice dar și din modelele fundamentale de gândire ale perioadelor medievală și modernă cei doi autori au adunat și interpretat câteva dintre motivele constitutive ale imaginilor despre lumea noastră și despre evadările din Univers, despre organizarea structurilor, a lucrurilor definitorii ale vieții și au privit relațiile dintre om, Celălalt, Dincolo și Divinitate. Premisa acestui demers atât de banal, în fond, dar infinit în complexitatea interpretărilor, viziunilor și raportărilor a fost exploatată plecându-se de la întrebarea, firească, dacă ar mai exista în universul cunoașterii vreo ușă nedeschisă, vreo altă cale neexplorată. Iar răspunsul, inițiat de P.P. Negulescu, acceptat de cei doi autori între paginile acestui volum, se referă la faptul că gândirea logică, discursivă este bazată prioritar pe principiul contradicției, conform căreia niciun lucru nu poate fi simultan ceea ce este și ceea ce nu este, nu poate fi el și opusul său.

Spațiul sacru măsurat. O istorie a transconceptelor în antropologia culturală europeană este judicios împărțită în nouă capitole, aferente unor curente, fundamente și epoci

distincte, cu un generos dicționar de termeni, necesar celor profani, cititori destoinici ai unei lucrări care propune organizarea unei tematici atât de vaste. Definiri transconceptuale precum cele legate, de pildă, de matematică, inclusiv cea sacră a lui Pitagora și Platon, și frumusețea existenței se împletesc cu cele ale spațiului sacru și ale elementelor divine din creștinism, în spațiul lui originar, în efortul de a pune în valoare esențialele concepte ale vechilor greci, neoplatonicienilor și iudaismului. În cele din urmă, acest efort este menit să releve că limbajul se identifică cu conținutul și structura cunoașterii.

Cei doi autori ne arată, între altele, că răspândirea ideilor, de-a lungul timpului, a stat la baza observațiilor privind „universul mare”, al astrelor, și al „universului mic”, adică al materiei înconjurătoare, acela care nu necesita un studiu elaborat ci mai ales o acceptare a micului sau chiar a nimicului. Astfel, nu este deloc de mirare că, dacă acest „univers mare” a primit modele și reprezentări încă din cele mai vechi timpuri, „universul mic” a fost mult mai dificil de descoperit, el fiind mai degrabă o realizare a secolului al XX-lea și a zilelor noastre.

Cartea pe care o aveți în față este o experiență antropologică a căutărilor, o incursiune în încercarea de a defini modelele esențiale istorice despre lume și divinitate.

Prof. univ. dr. Florin ANGHEL
Facultatea de Istorie și Științe Politice,
Universitatea „Ovidius” din Constanța